

излезваше отъ морето съ блюдото, уплашися, из-
вика съ голѣмъ гласъ и прослави свѣтаго. Тога
излезнаха сичкитѣ отъ геміята, и като видеха слу-
гата съ блюдото, чудехасе и го пытаха какъ е
живялъ толко врѣме у водатѣ. А той каза: като
се хвърлихъ въ морето единъ приличенъ чело-
вѣкъ съ други двама уловиха ма и ходиха съ ме-
не до сега. Тога Евтропій и слугата отидоха въ
церкватѣ на свѣтаго Мина поклонихасе, дадоха
блюдото, прославиха Бога и Свѣтаго, и си отидоха.

3.

ЖЕНА и БЛУДНИКЪ.

Нѣкоя жена Софія като отиваше да се поклони
на свѣтаго Мина, срещна я на пътя сама единъ
войнъ конникъ, който искаше да я насили на блу-
додѣяніе. И тя като нѣмаше отъ никаде помощъ,
~~викаше~~ свѣтаго Мина, той да и помогни, който
скоро я избави неповреденна така: този безрам-
ный войнъ като върза коня у дѣснатѣ си нога
и нападна на жената, тосъ часъ коня се разлю-
ти, повлече силно господаря си по земята и го
завлече течижкомъ до церквата на свѣтаго Мина,
гдѣто се спре: но като рыжаше страшно, събра-